

ERASMUS ÉLMÉNYBESZÁMOLÓ

VICHY, FRANCIAORSZÁG

2015. NOVEMBER 2-7.

készítette: Kroóné Környei Szilvia
Arany János Általános Iskola és Gimnázium, Százhalombatta

Ahhoz, hogy az ember nekiinduljon és külföldön hosszabb-rövidebb tanulmányokat végezzen, manapság már úgy gondolnánk, nem is kellene olyan nagy előkészületek. Számomra éppen az okozott fejtörést, hogy rövid időszakra (egy hetes program), az ősznek abban az időszakában, amikor gyakorlatilag bármilyen időjárás előfordulhat, mit is vigyek? Talán banálisnak tűnik, de gyakorlati szempontból mégis megérte gondosan megtervezni a legapróbb részletet is. Mivel az utazás lehetősége elég hirtelen jött, sok sorstársamhoz hasonlóan én is átestem az öröm – pánik – aggodás – kételyek – öröm – csakazértis megoldom fázisokon. Ilyenkor meglehetősen hasznos, ha az ember gyermeke olyan igazgatóval „rendelkezik”, aki mindenben, maximálisan segíti, támogatja akár éjjel kettőkor, a lehető leglehetősebb kérdések megválaszolásában is. És itt értelmet nyer a rendelkezik szó jelentése, hiszen az ilyen szinten rendelkezésre állás, lelki és fizikai támogatás igenis megérdemli a megemlést és a köszönetet. Számomra megadatott ez a segítség és ezúton is nagy szeretettel mondok köszönetet igazgatóknak és támogatómnak, Dr. Horváthné Dr. Hidegh Anikónak.

Utazás

Az utazás megtervezése volt az a bizonyos „pánik” időszak. Véget ért a főszezon, az internet telis-tele volt a repülőársaságok olcsó hirdetésekkel, de ahogy a főoldalra értem, a számítás formája valahogy mintha megváltozott volna, a húszezerből kétszázézer lett, az ingyemből extrák és így tovább. A legoptimálisabb útvonal a Budapest – Párizs – Clermont-Ferrand lett volna repülővel, majd onnan az iskola vállalt transzfer szállítást. Hamar kiderült, hogy ez az opció megfizethetetlen, itt jött egy éjszakányi internetezés, tucatnyi kombinációval és kísérletezgetéssel. Végül megtudtam, hogy a Wizzair (akik a legolcsóbbnak tűntek) nem rendelkezik önálló leszállóhellyel Párizsban, ezért olyan drágák oda a járatok. Innen egy kicsit egyszerűbbé vált a helyzet, alternatívákat kellett keresni. Brüsszel lett a befutó, mivel oda megfizethető a repülőjegy és innen indul Franciaországba TGV (nagy sebességű gyorsvonat) is. További alternatívák után végül vonattal Lyonba utaztam, mivel így el tudtam kerülni, hogy fél Párizson át kelljen utazni egy átszállás miatt, Lyonból pedig szintén vonattal jutottam el Vichybe. Mindent összevetve annyit érdemes az útnak indulóknak szem előtt tartani, hogy az útvonalnál érdemes az időt feláldozni a költségek oltárán, illetve fontos tudni, hogy vonatjegyet csak úgy lehet Franciaországba (-ból) interneten vásárolni, ha átvételkor azzal a bankkártyával fizetünk, amivel lefoglaltuk.

Szállás

Az áldott megérkezés természetesen nem volt zökkenőmentes. Mivel nekem virtuális bankkártyám van, a sorsra kellett bíznom magam és a vonatjegyet Brüsszelben vettem meg. Szerencsémre volt még hely, de hétvége lévén a Vichy-i összekötőnek csak sms-t tudtam küldeni (az egyetem telefonszáma csak hétköznap él), reménykedve, hogy valaki vár majd az állomáson és megmondja, hol is fogok lakni. Az út egyébiránt zökkenőmentes volt, így

feltöltődve és „lesz, ami lesz” érzéssel vártam a pályaudvaron, hogy valaki elég szimpatikusnak találjon ahhoz, hogy a szállásomra kíséren. Ez meg is történt és ismeretlenül is nagy hálával tartozom az animátornak, aki aznap már vagy tizedszer jött ki az állomásra és még azt sem engedte meg, hogy a bőröndömet egyedül cipeljem. (A gondos tervezés egyébiránt itt is meghozta gyümölcsét, mivel a pályaudvarokon nagyon sok helyen kellett különböző okok miatt kézben cipelnem mindent. Tanulság: egy grammal se többet, mint amennyire valóban szükség van. Ami egy száz literes bőröndbe belefér, az belefér egy nyolcvan literesbe is. Csak jól rá kell ülni.)

A szállás egy kicsi, belvárosi utcában volt, és egyetlen szó tudja visszaadni, amit éreztem: gyönyörűség. A fürdőváros szívében, a belváros közepén egy 150 éves ház emeletén icipici, nyikorgó padlójú szoba nyikorgó, még a háznál is öregebb ágygal és szekrényel. Mintha visszaugrottam volna az időben, hogy fürdőkúrára érkezzek, a kapukulcs akkora volt, hogy külön szervezést igényelt a táskában való elhelyezése. Nem csak én voltam ilyen szerencsés helyzetben, a csoportom többi tagja is hasonlóan főúri kényeztetésben részesült, így

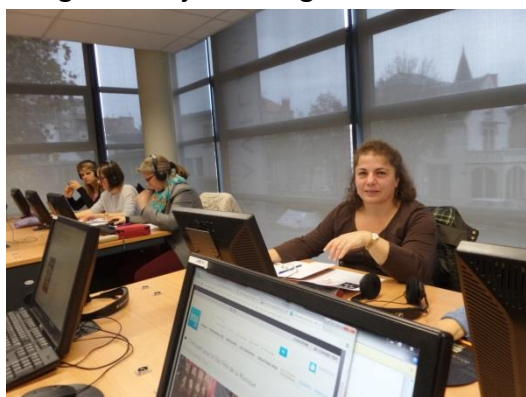
összességében elmondható, hogy az egyetem nagyon színvonalas szálláshelyet biztosított nekünk, a képzés helyszínétől csupán pár percnyi sétára. Az asztalon kedves üdvözlés és az első reggelihez bekészített kávé, illetve teafilter várt.

A csoport

Azt a képzést, amire jelentkeztem, eredetileg egy bajor csoport részére indították el. A honlapra csak az utolsó pillanatban került fel, így adódott, hogy egy litván lánnyal egyetemben hétfő reggel egy csapat lelkes fociidrukker között találtuk magunkat. Végtelenül kedvesek és udvariasak voltak, bár egymás között németül beszéltek, de amint valamelyikünk hallótávolságba került, átváltottak franciára és beinvitáltak bennünket a beszélgetésbe. Hamar kiderült, hogy elképzeléseimmel ellentétben az iskolák helyzete bajorföldön sem leányálom, a fénymásolás ott is napi szintű probléma és a diákok hozzáállása talán még nagyobb fejtörést okoz, mint nekünk. a számítógéphez náluk sem mindenki ért, franciául sem anyanyelvi szinten beszélnek, így a nap felére már teljesen feloldódtak bennem a görcsök és szívvel-lélekkel tudtam részt venni minden programban.

Az egyetem és a képzés

Cavilam, az egyetem a Clermont-Ferrand-i egyetem része és ez a szekció a francia nyelvű, de külföldieknek szóló képzésekre, továbbképzésekre illetve a nyelv tanítására szakosodott. Több, mint száz országból érkeznek ide diákok és pedagógusok, a bábeli hangzavar teljesen megszokott. Mivel a város – fürdőváros lévén – elsősorban a turizmusból,

másodsorban az egyetemisták elszállásolásából él, az elfogadás gyakorlatilag tökéletes, ami iskolapéldája a kulturált együttélésnek. Az épületet egy egykori fürdőépületből alakították ki, az eredeti építészeti értékeket megtartva, belül pedig teljesen korszerűsítve. Minden folyosón ipari méretű fénymásolók állnak, itt lehetett a könyvtárból kivett vagy az oktatóktól kölcsönkapott könyveket, szakanyagokat fénymásolni. Természetesen ez önköltséges volt, az első napon kaptunk egy tölthető plasztikkártyát,

ezzel tudtunk az egyetemen belül mindenért fizetni.

A képzés témája a tanítás, tanulás öröme volt. Hogyan tudjuk a mindennapokat vidámabbá, élménydúsabbá tenni nem csak a gyerekek, de a pedagógus számára is? Hogyan lehet a felkészülési idő szinten tartásával, vagy minimális plusz idő befektetésével az órákat minél változatosabb eszközök, módszerek bevetésével életközelibbé, a mai igényekre szabottá „varázsolni”? Megnyugtató volt megtapasztalni, hogy ez az oktatóink számára is napi szintű kihívást jelent... Maga a képzés – értelemszerűen - eredetileg főleg a francia nyelvet tanító pedagógusok számára indult, azonban a csoport teljesen vegyes volt ezen a téren is. A képzés nagyon erősen a szövegértésre, beszédre koncentrált. Ez nekem ideális volt, mivel én tanulásban akadályozott gyermekek oktatásával foglalkozom. Hamar kiderült, mennyire hasznosak számomra az itt tanultak. Egy értelmileg sérült kisgyerek számára a szövegértés és az önkifejezés magyar nyelven éppolyan nehéz (ha nem nehezebb), mint ép társának valamely idegen nyelven. Innentől kezdve a technikákat csak a magyar nyelvre kell igazítani, a forrásokat pedig lefordítani. A szövegértési feladatok mellett nagy hangsúlyt fektettek az informatikai készségeink fejlesztésére is (a mai gyerekekkel nem könnyű felvenni e téren a versenyt), tanultunk a videók letöltésétől azok szerkesztésén, hanganyag szerkesztésén át önálló hanganyag készítéséig sok mindent. A francia iskolarendszerben a napi sajtó használata előkelő helyen van az oktatási segédanyagok között, ez volt talán az egyetlen téma, amit nem éreztem igazán magunkra szabhatónak.

Az oktatók kivétel nélkül jól képzett, a valós életben, általános- és középiskolákban is tanító pedagógusok. Nyitottak voltak mindenre, kérdezhettünk, vitázhattunk, érdeklődtek a mi tapasztalatainkról is. Valóban interaktív órákat tartottak, kellemesen ízes dél-francia tájszólással. Mindemellett az egyetem minden dolgozója maximálisan a rendelkezésünkre állt bármilyen kérdés esetén. Első nap a főigazgató fogadott bennünket és az utolsó nap ő

adta át – pezsgó kíséretében – az okleveleket. Végig azt éreztük, hogy hálásak, amiért őket méltattuk arra, hogy ismereteinket bővítsük.

Programok

Gyakorlatilag minden estére volt szervezett programunk, ami igen változatossá, ugyanakkor rettenetesen fárasztóvá is tette (jó értelemben) ezt az egy hetet. Két napon volt idegenvezetéses városnézés Vichyben illetve Clermont-Ferrand-ban. A többi napon mozi, vacsora, sajtókóstolás, illetve minden este élőzenés éttermi beszélgetős vacsora várt bennünket. A programok egy része ingyenes (képzés árában foglalt) volt, a vacsorákért természetesen fizetni kellett. Ez csak annyiban okozott gondot, hogy a „meddig mehetünk el árban” mást jelentett a német csoport számára, mint nekünk a litván kolleginával.

Összefoglalásul

Úgy gondolom, nagyon kevés olyan képzés / program lehet, amiről az ember rossz szájjal tér haza, hiszen a képzést biztosító intézmények jó nevű, felkészült kollegákkal dolgoznak mindenhol. Én személy szerint maximálisan feltöltődve, „újrátöltve”, tettekre készen érkeztem haza. Az a néhány gond, probléma vagy kellemetlenség, ami menet közben adódott, elhanyagolható és talán nem is kikerülhető.

Maga az egyetem és az itteni képzés fantasztikus volt. jó szívvvel ajánlom mindenkinek, aki ebben a témakörben keresgél. Egy hét nem túl hosszú idő, mégis, amit csak lehetett, belesúrtettek és bőven kaptunk útravalót a további itthoni munkához. A továbbiak már csak rajtam múlnak.

